

- 2) Czy norma krajowa, która zezwala państwu, stronom układu zbiorowego oraz stronom indywidualnej umowy o pracę na ustalenie, że stosunki pracy zakończą się automatycznie po osiągnięciu określonego wieku (tu: ukończenie 65 roku życia) narusza zakaz dyskryminacji ze względu na wiek, zawarty w art. 1 i art. 2 ust. 1 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy, jeśli w tym państwie członkowskim od dekad w umowach o pracę prawie wszystkich pracowników stosuje się takie stałe klauzule, niezależnie od istniejącej konkretnej sytuacji gospodarczej, socjalnej i demograficznej oraz niezależnie od konkretnych warunków zaistniałych na rynku pracy?
- 3) Czy układ zbiorowy, który zezwala pracodawcy na zakończenie stosunków pracy po osiągnięciu określonego wieku (tu: ukończenie 65 roku życia), narusza zakaz dyskryminacji ze względu na wiek, zawarty w art. 1 i art. 2 ust. 1 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy, jeśli w tym państwie członkowskim od dekad w umowach o pracę prawie wszystkich pracowników stosuje się takie stałe klauzule, niezależnie od istniejącej konkretnej sytuacji gospodarczej, socjalnej i demograficznej oraz niezależnie od konkretnych warunków zaistniałych na rynku pracy?
- 4) Czy państwo, które uznaje za powszechnie obowiązujący układ zbiorowy zezwalający pracodawcy na zakończenie stosunków pracy po osiągnięciu określonego wieku (tutaj: ukończeniu 65 roku życia) i to powszechnie obowiązywanie podtrzymuje narusza zakaz dyskryminacji ze względu na wiek, zawarty w art. 1 i art. 2 ust. 1 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy, jeśli dochodzi do tego niezależnie od istniejącej konkretnej sytuacji gospodarczej, socjalnej i demograficznej oraz niezależnie od konkretnych warunków na rynku pracy?

(¹) Dz.U. L 303, s. 16

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania

- stwierdzenie, że poprzez stosowanie obniżonej stawki podatku VAT w wysokości 7% do dostaw, importu i wewnątrzwspólnotowego nabycia odzieży i dodatków odzieżowych dla niemowląt oraz obuwia dziecięcego na podstawie art. 41 ust.2 ustawy o podatku od towarów i usług z 11 marca 2004 r. w powiązaniu z pozycjami 45 i 47 załącznika III do tejże ustawy Rzeczpospolita Polska uchybiła jej zobowiązaniom wynikającym z art. 98 dyrektywy 2006/112/WE z 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (¹) w powiązaniu z jej załącznikiem III.
- obciążenie Rzeczpospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem strony skarżącej stosowanie przez Rzeczpospolitą Polską obniżonej stawki podatku VAT w wysokości 7% do dostaw, importu i wewnątrzwspólnotowego nabycia odzieży i dodatków odzieżowych dla niemowląt oraz obuwia dziecięcego na podstawie art. 41 ust.2 ustawy o podatku od towarów i usług z 11 marca 2004 r. w powiązaniu z pozycjami 45 i 47 załącznika III do tejże ustawy jest niezgodne z jednoznacznymi przepisami art. 98 dyrektywy 2006/112/WE. Stosowanie tej obniżonej stawki na wymienione wyżej towary nie jest objęte żadną derogacją przyznaną Rzeczpospolitej Polskiej w pkt 1 lit.a) i lit.b) rozdziału 9 „Podatki” Załącznika XII do Aktu o warunkach Przystąpienia RP do UE ani w art. 128 dyrektywy 2006/112/WE.

(¹) Dz.U. L 347 z 11.12.2006, str. 1—118

Skarga wniesiona w dniu 2 lutego 2009 r. – Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-49/09)

(2009/C 102/15)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: D. Triantafyllou i K. Herrmann, pełnomocnicy)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil n° 4 de Barcelona (Hiszpania) w dniu 13 lutego 2009 r. – Axel Walz przeciwko Clickair S.A.

(Sprawa C-63/09)

(2009/C 102/16)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado de lo Mercantil n° 4 de Barcelona

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym*Strona skarżąca:* Axel Walz.*Strona pozwana:* Clickair S.A..**Pytania prejudycjalne**

Czy granica odpowiedzialności, o której mowa w art. 22 ust. 2 Konwencji o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, podpisanej w Montrealu w dniu 28 maja 1999 r., obejmuje zarówno szkodę materialną, jak i krzywdę wynikającą z utraty bagażu?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 17 lutego 2009 r. – Alexander Hengartner i Rudolf Gasser przeciwko Landesregierung Vorarlberg

(Sprawa C-70/09)

(2009/C 102/17)

Język postępowania: niemiecki**Sąd krajowy**

Verwaltungsgerichtshof (Austria)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym*Strona skarżąca:* Alexander Hengartner

Rudolf Gasser

Strona pozwana: Landesregierung Vorarlberg**Pytanie prejudycjalne**

Czy, gdy osoba uprawniona do polowania sprzedaje na terytorium krajowym ubitą przez siebie zwierzynę, polowanie stanowi działalność gospodarczą na własny rachunek w rozumieniu art. 43 WE, nawet jeśli, ogólnie rzecz biorąc, działalność ta nie ma na celu osiągnięcia zysku?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja), w dniu 18 lutego 2009 r. – Établissements Rimbaud SA przeciwko Directeur général des impôts, Directeur des services fiscaux d'Aix-en-Provence

(Sprawa C-72/09)

(2009/C 102/18)

Język postępowania: francuski**Sąd krajowy**

Cour de cassation

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym*Strona skarżąca:* Établissements Rimbaud SA.*Strona pozwana:* Directeur général des impôts, Directeur des services fiscaux d'Aix-en-Provence.**Pytania prejudycjalne**

Czy art. 40 porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym sprzeciwia się przepisom takim jak art. 990 D i nast. code général des impôts [francuskiej ordynacji podatkowej], w brzmieniu obowiązującym w chwili zaistnienia okoliczności faktycznych, która zwalnia z podatku w wysokości 3 % od wartości rynkowej nieruchomości położonych we Francji spółki mające siedzibę we Francji i uzależnia owo zwolnienie w przypadku spółek, które mają siedzibę w państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, nie będącym członkiem Unii Europejskiej, od istnienia konwencji o pomocy administracyjnej zawartej pomiędzy Francją a tym państwem w celu zwalczania oszustw podatkowych i unikania opodatkowania lub od okoliczności, że na podstawie traktatu zawierającego klauzulę o niedyskryminacji ze względu na przynależność państwową, rzeczono osoby prawne nie powinny podlegać większemu obciążeniu podatkowemu niż obciążenie podatkowe, jakiemu podlegają spółki mające siedzibę we Francji?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Belgia) w dniu 18 lutego 2009 r. – Bâtiments et Ponts Construction SA, Thyssenkrupp Industrieservice przeciwko Berlaymont 2000 SA

(Sprawa C-74/09)

(2009/C 102/19)

Język postępowania: francuski**Sąd krajowy**

Cour de cassation (Belgia)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym*Strona skarżąca:* Bâtiments et Ponts Construction SA, Thyssenkrupp Industrieservice*Strona pozwana:* Berlaymont 2000 SA